

מוקד

נקניקיות אס. הייתי צריך לקבל את המחצית השניה ב-1.1.67. אולם על-אף תיכור רות ששלחתי, טרם הגיעני סכום זה. אציין שנוסף לכך לא נפרע שטר גדול על-סך 200 ל"י.

אבקש, איפוא לשים קץ להלנת-שכר זו ולכבד את ההסכם שהגענו אליו בפגישה בינינו במרכז המיפלגה הליברלית (כאשר ניהלנו בינינו שיחה נעימה ושבה הבחנת

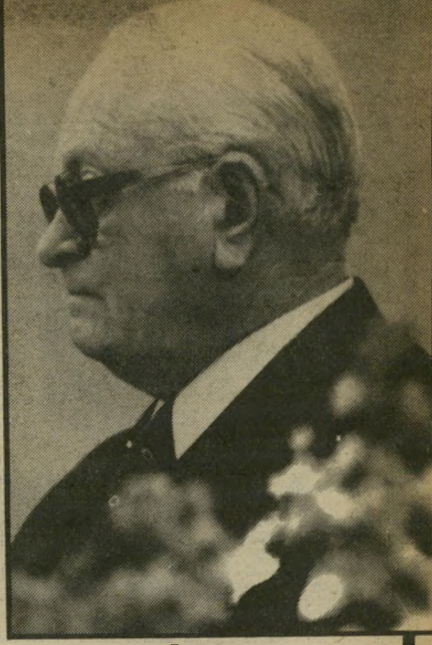
בשעה שסגן ראש-המשלה שימחה ארליך עבר בהצלחה ניתוח לב פתוח בארצות-הברית, טוען הד"ר לפילוסופיה גבריאל מוקד שהמנהיג הליברלי אינו מחזיר חובות י שנים

עלידי ארליך אחרי לחצים מרובים. הלה לא כובד זמן רב. עד כאן סיפורו של גבריאל מוקד, כפי שהוא מספר בכתב העת "הספרותי" עכשיו.

מוקד מצרף לסיפור כמה מן המיכתבים שהוחלפו בינו ובין מנהיגי המיפלגה של הציונים הכלליים, וכן מיכתבים שנשלחו אל מוכרי אגודת הסופרים דב חומסקי (ראה גלופות). להלן מיכתב נוסף ששלח מוקד אל ארליך, בתחילת ספטמבר 1968: "אני מברך אותך עם כניסתך להפקיד הנכבד החדש במיפלגה הליברלית (יור"הנהלה). באותה ההזדמנות אני מרשה לעצמי להזכירך את החוב הפעוט שהבטחת

עיתון מיוחד משלהם. מי אני שאתבע את החוב לעצמי ולספרות הצעירה? אמרתי ל"מר ארליך שלום נימוסי בפולנית ויצאתי לאורו של הרחוב התל-אביבי.

כל זה קרה בשנות השישים המאוחרות. בינתיים הודיע לי גם המועמד לנשיאות של המיפלגה הליברלית, אלימלך רימלט, כי לא יוכל להושיעני, לפי שעה. מול עוצמתו המינהלית של מר ארליך, ומר ארליך השיב בטון דומה לפנייתו של מוכיר אגודת הסופרים, וגם מנהיג המיפלגה דאז, מר פרץ ברנשטיין, שעל שמו נקראת היום המידר-שה למחשבה ליברלית, פכר את ידיו מול התחמקותו של המנגנון מתשלום חובות. אגב, חלק מהחוב קיבלתי בכל זאת, כי

ארליך

הד"ר גבריאל מוקד הוציא זה עתה חוברת ספרותית יקרה, שהפקתה על-תה מיליוני לירות. הוא גם מרצה בפילוסופיה ובספרות באוניברסיטת באר-שבע. הוא אינו מוכן לשכוח חוב ישן שחבה לו המיפלגה הליברלית, בסך 200 לירות, ש-ערכן היום כמה אלפי שקלים. מספר מוקד:

כאשר נסגר הבוקר, עיתונם של הציו-

ארליך לא משלם!

כי "אינני אדם מהרחוב" כלומר, לשלם לי את יתרת החוב בסך 270 ל"י ואז נברר את מעמדו של השטר שלא נפרע.

איומים

שלא עזרו

ה"תייעצתי אודות המצב עם המזכיר של אגודת הסופרים העבריים, דב חומסקי, ואגודת הסופרים מעיינת בה גשת תביעה באמצעות פרקליטה. לא אמנע גם מלחבר כתבה מקיפה על הפרשה כי ידעו אחרונות, שאני משתתפו הקבוע, תוך סיפור מפורט, כיצד במשך שלוש שנים לא מצאתם לנכון לשלם לי את שכר הסופרים המפרתם התחייבויות וסיכומים מפורשים. כן אכתוב מאמרים מפורטים על

לשלם לי לפני שלוש שנים בלבד, סכום בסך 540 ל"י. על-פי הסכם בינינו קיבלתי, כזכור, מחצית הסכום בשני שטרות (בסך 270 ל"י), לרבות שטרות של מכבסה וצ'ק של

היה לי חבר בגיזברות הבוקר, הוא העביר לי ברגע האחרון שטרות של נקניקיות אס ושל מכבסה אחת בנתניה שהוסבו לטובת הציונים הכלליים. שטרות אלה כובדו, בניגוד גמור לשטר המיפלגה, שהועבר לי

נים הכלליים, אבותיהם של הליברלים בשנות השישים, היו רשומות לזכותי עבור שכר-סופרים במדור הספרות של הבוקר כמה מאות לירות, ששוויין כיום כמה אלפי שקלים. על-פי כללי העידכון האינפלציוני, מכיוון שהייתי נטול אמצעים כספיים התפרנסתי מכתבה בעיתונים ומשכר מר ריך בחצי משרה באוניברסיטה תל-אביב, חסר לי כסף זה מאוד. נוסף לכך דבקתי גם בעיקרון של החזרת חובות. פניתי אר פוא לפקיד בעל השם הסימלי סרבניק (כספי), גיבור מיפלגת הציונים הכלליים, והלוו השוב לי קצרות: "לדבר תוכל איתי כמה שתחצה, אבל הקופה היא בידו אר ליד, שכבר אז היה האיש החזק של ה"מחנה האורחי שלנו. למרות שהמנהיג ה"רישמי היה הד"ר אלימלך רימלט המועמד לנשיאות מטעם המיפלגה.

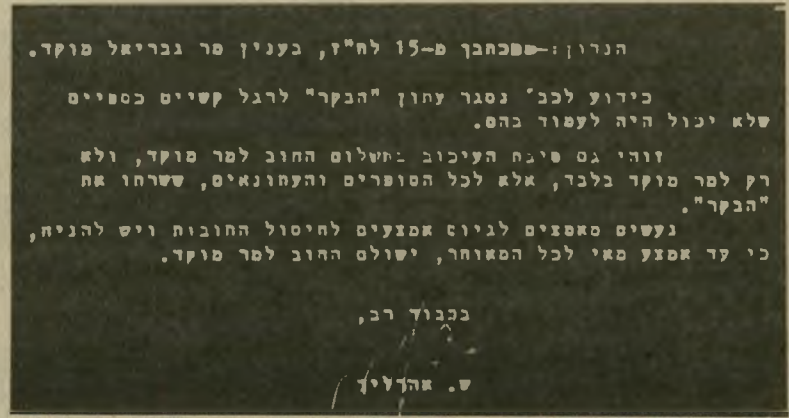
אם כן, נקבעה לי פגישה עם מר שימי חה ארליך, והזכרתי לו את עניין החוב הפעוט שביטאון מיפלגתו חב לי. ואמרתי שאני אדם בלי אמצעים כספיים החוב הזה חשוב לי למרות קוטנו היחסי.

"פושטי-רגל

כרוניים"

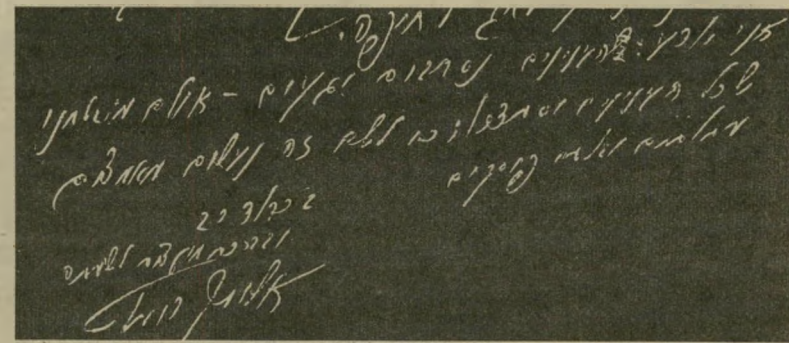
א"יכשהו נתברר למר ארליך שאני ממוצא פולני, והשיחה עברה לפסים האינטימיים של הפולנית. הוא ראה שאיני פותח בצעקות ואמר לי: "Ja widze ze Pan nie jest czlowiekim z ulicy." שמירושו: אני רואה שאדוני איננו איש מ"הרחוב. ולכן, המשך, "אגלה לאדוני סוד: אין לנו כסף, הציונים הכלליים הם פושטי-רגל כרוניים, תומכינו בעלי הכסף אינם רגילים לתת כסף למיפלגה פוליטית". מכיוון שהשיחה נתיקמה בבית הציונים הכלליים, ברחוב אבן-גבירול בתל-אביב, שאלתי: אם אין למיפלגה כסף, מה עושים כאן מאות הפקידים שאני רואה? מי מכסה את שכירות הבניין, למשל? ואז השמיע לי מר ארליך בפולנית את הרפליקה הבלתי-נשכחת הבאה: "אדוני, אינו מבין? כל הפקידים האלה רק מעמי דים פנים שהם עובדים. כעצם אנו חייבים לכל אחד מהם שש משכורות והם משגיחים עלינו שלא נברח".

הבנתי שעם הומור שחור זה של "האיש החזק והאפור" של מיפלגת הבורגנות שלנו לא אוכל להתמודד. אם פרדסנינו, יבואנינו, סיטונאינו וכ"י אינם מוכנים אף להחזיק

זהו מיכתב שנשלח משימחה ארליך (אהרליך) למזכיר אגודת הסופרים, המיכתב נשלח ב-18 באפריל 1966, וארליך מודיע כי באמצע מאי לכל המאוחר ישולם החוב, שבסופו של דבר לא שולם עד היום הזה.

ארליך

זהו קטע ממיכתב ששלח הד"ר אלימלך רימלט לגבריאל מוקד בחודש אפריל 1966. רימלט כותב: "אני יודע שהעניינים יגיעים, אולם משוכנעני שכל העניינים יסתדרו כי לשם זה נעשים אמצעים עצומים ובלתי-פוסקים".

רימלט

הבנתי שעם הומור

שחור זה של האיש

החזק והאפור של

מיפלגת הבורגנות

לא אתמודד!"

הפרשה בדבר, בלמרחב ובמאזניים. גיליתי אדיבות וסבלנות במשך שלוש שנים - והרי זה די הותר".

העתק ממיכתב זה הגיע גם אל מנהיגה המנוח של המיפלגה, פרץ ברנשטיין, אשר השיב למוקד במילים הבאות:

"זה הרבה שנים שלא טיפלתי בעניינים הכספיים. לא של הבוקר ולא של המיפלגה הליברלית, ואיני יודע כלום על התביעה שלך. אבל הודעתי למר ארליך על פנייתך אליי, אם הודעת תעשה את מה שכל איומיך בפירסומים בעיתונות כנראה שלא עשו - אין בכוחי להגיד!".

וכך נותרה המיפלגה הליברלית בעלת-חוב כבד לגבריאל מוקד.